

ת"פ 15902/09/18 - מדינת ישראל נגד אמג'ד אשקר, סטפן ראשד

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 15902-09-18 מדינת ישראל נ' אשקר ואח'
תיק חיצוני: 4103/2018

בפני	כבוד השופטת דנה כהן-לקח
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. אמג'ד אשקר 2. סטפן ראשד

בקשה לפסלות שופט

החלטה

לפניי בקשת ב"כ הנאשם 1 (להלן: הנאשם) כי אפסול עצמי מלדון בעניינו. בבקשה נטען כי העובדות המקימות עילת פסלות הן בהתבטאויות שנאמרו על-ידי בית-המשפט במסגרת דיון שהתקיים במעמד הצדדים ביום 4.4.2019. ב"כ המערער טען לחמש התבטאויות שהובאו בבקשה כציטוט תחת מרכאות כאשר לצד כל התבטאות נטענת, צוינה התוספת: "או מילים בעלת משמעות דומה". המאשימה מתנגדת לבקשת הפסלות מטעמים עליהם עמדה בתגובתה מיום 14.4.2019. יוער כי ב"כ שני הצדדים נתנו הסכמתם המפורשת לכך שההחלטה בבקשת הפסלות תינתן על-יסוד הכתובים, ללא צורך בדיון בעל-פה (ראו: החלטתי מיום 14.4.2019 ותגובות הצדדים בעקבותיה).

דין בקשת הפסלות להידחות. המבחן לפסלות שופט לפי סעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, מבוסס על קיומו של חשש ממשי למשוא פנים. אין בסיס לטענה כי חשש כאמור מתקיים במקרה דנן:

ראשית, כפי שנכתב במפורש בפרוטוקול הדיון מיום 4.4.2019, עמ' 11, ש' 15-16, בית-משפט זה הביע עמדתו לפני ב"כ הצדדים כי אין מקום להכריע בטענותיו המקדמיות של ב"כ הנאשם בשלב הדיוני בו מצוי ההליך הפלילי, טרם שמיעת ראיות. הנה כי כן, לא רק שבית-המשפט לא הביע עמדה לעניין טענותיו המקדמיות של הסנגור, אלא הוא העיר במפורש כי לא ניתן להכריע בהן בשלב זה שכן הן כוללות היבטים של עובדה ומשפט. אציין כי בית-המשפט היה נכון ליתן החלטה מנומקת שתבהיר מדוע אין מדובר בשלב הדיוני המתאים להכרעה בטענות המקדמיות של ההגנה, אולם הצורך בהחלטה מנומקת כאמור התייתר, משהסנגור הודיע כי נוכח הערות בית-המשפט הוא שומר את טענותיו המקדמיות לאחר שמיעת הראיות בתיק (פרוטוקול דיון מיום 4.4.2019, עמ' 11, ש' 15-18).

שנית, הסנגור מייחס לבית-המשפט כי גיבש דעתו, בגין כך שבית-המשפט אמר בדיון כך: "אדוני קרא את יוספי?

עמוד 1

אדוני מכיר את יוספי? ובהמשך: "אדוני, יש הלכה בעליון שמחייבת אותי". אודה כי לא ירדתי לסוף דעתו של הסנגור בעניין זה. בית-המשפט אכן הפנה בדיון את הסנגור להלכת יוספי (ע"פ 1795/06 יוספי נ' מדינת ישראל (24.7.2006)). היה זה על רקע העובדה שלאחרונה הנאשם החליף את ייצוגו בתיק, כאשר הטענות המקדמיות שהסנגור הנוכחי הגיש בכתב טרם הדיון במעמד הצדדים, לא כללו התייחסות להלכת יוספי על-אף שהיא נותחה דיון קודם לכן על-ידי ב"כ המאשימה ועל-ידי בא-כוחו הקודם של הנאשם. ואמנם, ב"כ המאשימה הגיש לבית-המשפט בדיון האחרון את כתב-האישום ואת גזר-הדין בפרשת יוספי, וזאת בהמשך לאותו דיון קודם שנערך עם הסנגור הקודם (ראו: פרוטוקול דיון מיום 4.4.2019, עמ' 11, ש' 22-24). על רקע כל אלה, לא ברורה טרונת סנגורו הנוכחי של הנאשם על כך שבית-המשפט הסב את תשומת הלב לקיומה של הלכת יוספי שנדונה בדיונים קודמים בין הצדדים טרם החלפת הייצוג, וכן ציין את היותה בגדר הלכה פסוקה מחייבת (ראו: סעיף 20(ב) לחוק יסוד: השפיטה). כך במיוחד, כאשר הערתי כי ישום הלכת יוספי הוא תלוי-נסיבות וראיות, וכי אין מקום להכריע בטענות המקדמיות של ההגנה בשלב דיוני זה. בוודאי שאין בכל אלה כדי להקים חשש כלשהו למשוא פנים.

שלישית, הסנגור ייחס לבית-המשפט שלוש אמירות בדיון מחוץ לפרוטוקול: (א) "אדוני, חבל על הזמן"; (ב) "אדוני מבין שלא כדאי שהעדים יבואו"; (ג) "לך תיפגש עם התביעה ותנסו אולי למחוק אישומים בשל טענות לראיות, אבל אני לא רואה שינוי של עבירת השוד לעבירה אחרת". המילים המיוחסות לבית-המשפט צוטטו בבקשה כשהן מנותקות מכל הקשר, ובכך הן חוטאות למציאות באופן ברור:

המילים "חבל על הזמן" (או נוסח דומה) נאמרו לסנגור לאחר שהובהר לו כי הוא אמנם נטל ייצוג בתיק רק לאחרונה, אולם התיק תלוי ועומד במשך חודשים ארוכים (מאז ספטמבר 2018) ללא התקדמות ממשית, כאשר טרם נמסרה תשובה לכתב-האישום. אף הסנגור הנוכחי הגיע לדיון כשהוא אינו ערוך למתן תשובה, ואף ללא הגשת בקשה מסודרת להחלפת ייצוג טרם מועד הדיון (פרוטוקול דיון מיום 4.4.2019, עמ' 11, ש' 19-20). הסנגור הנוכחי הודיע בדיון כי בכוונתו להגיש בקשה לקבלת חומרי חקירה. על כך העיר בית-המשפט כי חבל שהבקשה לא הוגשה טרם הדיון כדי לחסוך בזמן, ולאפשר את קידום ההליך ביתר יעילות (ראו: פרוטוקול דיון מיום 4.4.2019, עמ' 11, ש' 13-5). אף-על-פי-כן, בית-המשפט ראה לנהוג באורח רוח, קצב לסנגור זמן להגשת בקשה לקבלת חומרי חקירה, ואף איפשר לסנגור אורכה להגשת תשובה בכתב לכתב-האישום לפי בקשתו (ראו: החלטתי בסוף פרוטוקול הדיון מיום 4.4.2019). בהתחשב בכך, אינני רואה היכן החשש הממשי למשוא פנים כלפי ההגנה.

אני מניחה כי המילים המיוחסות לבית-המשפט: "אדוני מבין שכדאי שהעדים לא יבואו" וכן: "לך תיפגש עם התביעה ותנסו אולי למחוק אישומים בשל טענות לראיות, אבל אני לא רואה שינוי של עבירת השוד לעבירה אחרת", נוגעות לדיון שנערך מחוץ לפרוטוקול בעקבות שמיעת הערות בית-המשפט לגבי הטענות המקדמיות שהעלה הסנגור. במסגרת הדיון מחוץ לפרוטוקול, ב"כ הצדדים הם אלה שדנו מרצונם לפני בית-המשפט בדבר האפשרות להיפגש אחד עם השני נוכח החלפת הייצוג בתיק, בניסיון לבדוק אפשרות למתווה מוסכם ביניהם. אעיר כי בעקבות אותו דיון מחוץ לפרוטוקול, ביקש הסנגור לקרוא את סיום הפרוטוקול לדחות את מועד הגשת תשובתו בכתב לכתב-האישום כדי להספיק לשוחח קודם לכן עם ממונה מטעם המאשימה, ובקשתו בעניין זה התקבלה (ראו: פרוטוקול דיון מיום 4.4.2019, עמ' 12, ש' 23).

מאחר שמדובר בדיון שהתנהל מחוץ לפרוטוקול על אפשרות למגעים בין ב"כ הצדדים בניסיון להגיע לפתרון מוסכם בתיק, ומאחר שדיון מחוץ לפרוטוקול אמור להיות כזה, אינני רואה להעלות על הכתב את מכלול הדברים שנאמרו על-ידי ב"כ הצדדים בנוכחות בית-המשפט באותו חלק של הדיון (שלא היה ארוך). אציין רק כי הסנגור העלה

מיוזמתו מחוץ לפרוטוקול רעיון (שהוצג על-ידו כאפשרות בלבד, ללא קביעת מסמרות מצד ההגנה) להודות בחלק מהעובדות הנטענות בכתב-האישום, ולמקד את הטיעונים בסוגיית משמעות המשפטית. האמירה המיוחסת בבקשה לבית-המשפט - "אדוני מבין שכדאי שהעדים לא יבואו" - אם וככל שנאמרה (אינני זוכרת זאת), התייחסה לאותו הקשר רחב של הדברים, תוך שבית-המשפט חזר והדגיש מספר פעמים לפני ב"כ הצדדים כי הוא נכון לשמוע את העדויות בתיק. ב"כ המאשימה ציין מצדו במסגרת הדיון מחוץ לפרוטוקול כי המדינה תעמוד על עבירת השוד המיוחסת לנאשם בכתב-האישום, וכי לא תראה לוותר עליה. בהתייחס לעמדה חד-משמעית זו של המאשימה, הציע בית-המשפט לב"כ הצדדים לבחון אפשרות למחיקת אישומים במסגרת מתווה מוסכם, בלא להציע דבר מעבר לכך. מדובר היה בכיוון חשיבה כללי בלבד, שהוצע לצדדים לקראת ההידברות שתכננו לקיים ביניהם לאחר תום הדיון לפניי. אינני זוכרת כי נאמרו על-ידי המילים: "אני לא רואה שינוי של עבירת השוד לעבירה אחרת" בנוסח זה. אם וככל שמילים אלה נאמרו, הן התייחסו לדברי ב"כ המאשימה שכאמור לעיל ציין את עמדתה הצפויה של המדינה בהידברות שתוכננה להתקיים בין הצדדים. אין מדובר בשום אופן בנקיטת עמדה מצד בית-המשפט לגופו של הליך (מה גם שכאמור קבעתי כי אין מקום שאכריע כעת בטענות המקדמיות של הסנגור לגבי עבירת השוד, נוכח השלב הדיוני המקדמי בו מצוי התיק). אחזור ואציין כי הדגשתי מספר פעמים במהלך הדיון כי אני נכונה לשמוע את העדים אם וככל שיהיה צורך בכך.

בהתייחס לנרמז בסוף פס' 9 לבקשה, אציין כי לא התבטאתי בשום שלב בדיון לגבי המישור העונשי - לא במישור, לא בעקיפין ולא במרומז. הנושא העונשי כלל לא עלה בדיון בדרך כלשהי, לא על-ידי ב"כ הצדדים ולא על-ידי בית-המשפט.

למען הסר ספק, יובהר כי לא גיבשתי כל עמדה בתיק אשר מצוי בשלב התחלתי בלבד, שהרי טרם נמסרה תשובה לכתב-האישום - לא על-ידי שני הסנגורים הקודמים בתיק, ולא על-ידי הסנגור הנוכחי. גם במישור האובייקטיבי, לא מצאתי כל יסוד לטענה בדבר חשש ממשי לדעה נעולה או למשוא פנים.

אשר על כן, הבקשה לפסלות שופט נדחית.

המזכירות תמציא את ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י' ניסן תשע"ט, 15 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.